

Nr 1105

Av herrar **Larsson** i Luttra och **Svensson** i Vä, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 144, med förslag till lag angående dels begränsad giltighetstid för lagen den 18 juni 1925 (nr 334) om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område, dels ändrad lydelse av 1 och 1 a §§ samma lag.

I proposition nr 144 föreslås vissa förändringar av ensittarlagen. Denna lag ger nyttjanderättsinnehavare som innehar annans mark för jordbruks- och bostadsändamål rätt att lösa till sig marken.

Syftet med ensittarlagen angavs vid tillkomsten av 1918 års lag vara att skydda de egnahem som då fanns uppförda på arrenderad mark. Att denna lag på sin tid fyllde en väsentlig social uppgift kan det inte råda någon tvekan om. Även om den allmänna betydelsen av lagen i dag minskat, har den dock stor betydelse för de enskilda människor den gäller. Det årliga antalet ensittarförrättningar uppgår numera till omkring 200.

Beträffande de förändringar som föreslås i proposition nr 144 finns inget att erinra. Däremot synes det angeläget att den princip som ensittarlagen bygger på utsträcker sig till även sådan mark som är i statens ägo. Motsvarande förvärvsrätt, som i dag gäller för den som innehar annans mark, bör sålunda införas för den som innehar kronan tillhörig mark för bostads- eller jordbruksändamål. En sådan förändring skulle inte medföra att staten behövde avhända sig några nämnvärda markområden, men torde vara av avsevärd betydelse för det fåtal enskilda människor, som därmed skulle ges möjlighet att friköpa marken till sina bostadshus eller jordbruk.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte besluta att bemyndiga Kungl. Maj:t att, i de fall där omständigheterna är sådana att om marken vore i enskild ägo ensittarlagen kunde tillämpas, avyttra kronan tillhörig mark.

Stockholm den 7 november 1967

Gunnar Larsson (cp)
i Luttra

Gustaf Svensson (cp)
i Vä